

დანიელის წიგნი — ას ოთხმოცდაცამეტი

უკანასკნელი ჟამის გამოცხადება: რუსეთის ბედიდან ტრამპის დაბრუნებამდე და მხეცის ხატის ჩამოყალიბებამდე

Jeff Pippenger

2024-04-23

მომავალ უახლოეს მომავალში რუსეთი უკრაინაში მიმდინარე ომს გამარჯვებით დაასრულებს, და ეს გამარჯვება პუტინისა და რუსეთისთვის აღსასრულის დასაწყისად აღმოჩნდება. როგორც გორბაჩოვმა გადააწყო (პერესტროიკა) თავისი იმპერია და შემდეგ გაეროს მიაშურა, ასევე პოლიტიკური რუსეთი გაეროს ხელისუფლების ქვეშ მოექცევა, ხოლო რელიგიური რუსეთი — პაპობის კონტროლის ქვეშ. ტრამპი 2024 წელს არჩეული იქნება, სძლევს გლობალისტ დემოკრატებსა და თავს რესპუბლიკელებად აღიარებულ გლობალისტებს, და იგი გაეროს გლობალისტებთან კავშირს დაამყარებს, პუტინისა და რუსეთის დაცემით გამოწვეული შედეგების მოსაგვარებლად. მაშინ ტვიროსის მეძავი რუსეთის სახელით შუამდგომლობს.

პანიუმის ბრძოლაში მეორდება ორმოცე მუხლის სამი ბრძოლიდან პირველის ისტორია. პირველ ბრძოლაში, რომელიც წარმოდგენილია 1989 წელს საბჭოთა კავშირის დაშლით, უკანასკნელი რვა პრეზიდენტიდან პირველი პაპობის წარმომადგენელ ჯარად მსახურობდა. ის პირველი პრეზიდენტი რესპუბლიკელი იყო, რაც მიანიშნებს, რომ უკანასკნელიც რესპუბლიკელი პრეზიდენტი იქნება. პირველი პრეზიდენტი ცნობილი იყო თავისი რიტორიკით რკინის ფარდის კედლის შესახებ, რომელიც, როგორც წინასწარმეტყველური სასაზღვრო ნიშანი, დაეცა, როდესაც ბერლინის კედელი დაეცა 1989 წლის 9 ნოემბერს. უკანასკნელი რესპუბლიკელი პრეზიდენტი ცნობილი იქნება თავისი რიტორიკით შეერთებული შტატების სამხრეთ საზღვარზე მდებარე კედლის შესახებ, და ის სასაზღვრო ნიშანი, რომელიც აღნიშნავს კედლის აშენების შესახებ ტრამპის მოწმობას, იქნება საკვირაო კანონი, სადაც სიმბოლური „ეკლესიისა და სახელმწიფოს გამყოფი კედელი“ მოიხსნება.

პირველი პრეზიდენტი მედიის ყოფილი ვარსკვლავი იყო, ცნობილი თავისი მახვილი მეტყველების უნარითა და იუმორის გრძნობით. უკანასკნელი პრეზიდენტიც მედიის ყოფილი ვარსკვლავია, ცნობილი თავისი მახვილი მეტყველების უნარითა და იუმორის გრძნობით. 1989 წელს აღინიშნა იმ იმპერიის დაშლა, რომელიც საბჭოთა კავშირის სახელით იყო ცნობილი, ხოლო მეორე მუხლში აღნიშნული სამი ბრძოლის უკანასკნელი წარმოდგენს იმ იმპერიის დაშლას, რომელიც რუსეთის სახელით არის ცნობილი.

პანიუმის ბრძოლა არის ორმოცე მუხლის მესამე და უკანასკნელი ბრძოლა, და იგი პირველსავე ბრძოლით იყო წინასახოვნად წარმოდგენილი. როდესაც პირველი ბრძოლა დასრულდა, მთელმა მსოფლიომ აღიარა, რომ ამქვეყნად ერთადერთი ზესახელმწიფო შეერთებული შტატები იყო. ეს მსოფლიო ბატონობა კვლავ განმეორდება უკანასკნელი ბრძოლის დასასრულს, რადგან სწორედ იქ, ანტიოქე III-სა

და მაკედონელ ფილიპეს შორის დადებული კავშირის მიუხედავად, (შეერთებული შტატები და გაერთიანებული ერების ორგანიზაცია), შეერთებული შტატები (ცრუ წინასწარმეტყველი) დამყარდება, როგორც ათი მეფის უპირველესი მეფე (გველი — გაერთიანებული ერების ორგანიზაცია.)

მეორმოცე მუხლის სამი ბრძოლა ატარებს „ჭეშმარიტების“ ხელწერას, რადგან პირველი წარმოადგენს უკანასკნელს, ხოლო შუა ბრძოლა წარმოადგენს აჯანყებას. პირველი და უკანასკნელი გამარჯვებული პროქსი-არმია (შეერთებული შტატები) იმარჯვებს, ხოლო მეორე პროქსი-არმია მარცხდება, და ეს მეორე პროქსი-არმია არის ნაციზმი, აჯანყების მსოფლიო სიმბოლო.

დონალდ ტრამპის სამი პოლიტიკური კამპანია ატარებს „ჭეშმარიტების“ ნიშანს, ვინაიდან იგი არჩევნებში იმარჯვებს თავის პირველ და უკანასკნელ კამპანიებში, ხოლო შუა კამპანიაში მარცხდება ათეიზმის მხედის მიერ, რომელიც არის გველემპის ძალა — კიდევ ერთხელ იმ აჯანყების სიმბოლო, რომელსაც ებრაული ანბანის მეცამეტე ასო განასახიერებს და რომელიც, როდესაც პირველ და უკანასკნელ ასოებთან ერთად განლაგდება, აყალიბებს ებრაულ სიტყვას „ჭეშმარიტება“.

დანიელის მეთერთმეტე თავის მეათე მუხლი მიუთითებს აღსასრულის დროს 1989 წელს, ხოლო მეთექვსმეტე მუხლი აღნიშნავს მალე მოსალოდნელ საკვირაო კანონს. მეათედან მეთხუთმეტე მუხლების ჩათვლით წარმოდგენილია ორმოცე მუხლის დაფარული ისტორია, რომელიც არის დანიელის წიგნის ის ნაწილი, რომელიც უკანასკნელ დღეებამდე იყო დაბეჭდილი. როდესაც მეათედან მეთხუთმეტე მუხლების ჩათვლით ტექსტი მოთავსდება (სტრიქონი სტრიქონზე) ორმოცე მუხლის დაფარულ ისტორიაში, დანიელის ის ნაწილი, რომელიც უკანასკნელ დღეებს ეხება, იხსნება. ეს ნაწილი იხსნება სწორედ მანამდე, ვიდრე შაბათის დამცველთათვის გამოსაცდელი დრო დასრულდება მალე მოსალოდნელი საკვირაო კანონის დროს. ამიტომ იგი წარმოადგენს საბოლოო, ანუ მეშვიდე ბეჭედს.

და როცა მან მეშვიდე ბეჭედი გახსნა, ზეცაში დუმილი ჩამოვარდა დაახლოებით ნახევარი საათის განმავლობაში. და ვიხილე შვიდი ანგელოზი, რომლებიც ღმერთის წინაშე იდგნენ; და მათ მიეცათ შვიდი საყვირი. და მოვიდა სხვა ანგელოზი და დადგა საკურთხეველთან, რომელსაც ოქროს საცეცხლური ეჭირა; და მიეცა მას მრავალი საკმეველი, რათა შეეწირა იგი ყველა წმიდის ღოცვებთან ერთად ოქროს საკურთხეველზე, რომელიც ტახტის წინ იდგა. და საკმევლის კვამლი, რომელიც წმიდათა ღოცვებთან ერთად ავიდა, ანგელოზის ხელიდან აღვიდა ღმერთის წინაშე. და ანგელოზმა აიღო საცეცხლური, აავსო იგი საკურთხეველის ცეცხლით და მიწაზე გადმოაფრქვია; და გაისმა ხმები, ქუხილები, ელვები და მოხდა მიწისძვრა. და შვიდი ანგელოზი, რომელთაც შვიდი საყვირი ჰქონდათ, გამზადდნენ დასაყვირებლად. გამოცხადება 8:1-6.

შვიდი საყვირის მქონე შვიდი ანგელოზი წარმოადგენს აღმასრულებელ სამსჯავროს, რომელიც იწყება კვირადღის კანონით შეერთებულ შტატებში, და ისინი აგრეთვე წარმოადგენენ იმ აღმასრულებელ სამსჯავროს, რომელიც იწყება მაშინ, როდესაც მიქაელი აღდგება და ადამიანთა გამოცდის ჟამი დასრულდება. პირველი პერიოდის

განმავლობაში, კვირადღის კანონიდან ვიდრე მიქაელი აღდგებოდეს, ღვთის სასჯელები შეწყალებასთანაა შერეული, ხოლო შემდეგ შვიდი უკანასკნელი წყლული არის ღვთის სასჯელები, რომლებიც შეწყალებასთან აღარ არის შერეული. მეშვიდე ბეჭდის გახსნა არის ის დრო, როდესაც აღმასრულებელი სასჯელები მზადდება, როგორც ეს შვიდი ანგელოზით არის წარმოდგენილი.

დანიელის მეორე და მეცხრე თავები „წმიდათა ლოცვებს“ განსაზღვრავს როგორც ლოცვას იმ მოვლენათა გასაგებად, რომლებიც დაკავშირებულია ნაბუქოდონოსორის დაფარულ სიზმართან მხეცთა ქანდაკების შესახებ, და როგორც სინანულსა და აღსარებას, რომლებიც დაკავშირებულია ლევიანთა წიგნის ოცდამეექვსე თავში მოხსენიებულ „შვიდ ჟამთან“. ლოცვები, რომლებიც „ოქროს საცეცხლურში“ საკმეველს ერთვის და ღმერთის წინაშე აღიწევა, აღევლინება მათ მიერ, ვინც მოწოდებულნი არიან ას ორმოცდაოთხი ათასს შორის ყოფნისათვის, და რომლებიც იმ დროს იღებენ ცოცხალი ღმერთის ბეჭედს, როდესაც სამსხვერპლოდან აღებული ცეცხლი დედამიწაზე გადაიყრება.

ეზეკიელის მეცხრე თავში სწორედ ის წმიდანები კვნესიან და ღადადებენ იმ სისამაგლეთა გამო, რომლებიც ჩადენილია ქვეყანაში და ეკლესიაში; და როდესაც ისინი გამოხატავენ თავიანთ ღრმა მწუხარებას ცოდვის გამო, დამბეჭდავი ანგელოზი მათ შუბლზე ნიშანს ადებს. ისევე როგორც გამოცხადების მერვე თავში, გამანადგურებელი ანგელოზებით წარმოდგენილი სასჯელები იქვე, ფონზე, ელოდებიან ბრძანებას, რომ დაბეჭდვა დასრულებულია.

უსაზღვრო კვლავაც უშეცდომო სიზუსტით ანგარიშს უწევს ყველა ერს. ვიდრე მისი წყალობა სინანულისკენ მოწოდებებით არის შეთავაზებული, ეს ანგარიში ღიად დარჩება; მაგრამ როდესაც ციფრები მიაღწევს იმ გარკვეულ საზღვარს, რომელიც ღმერთმა დააწესა, იწყება მისი რისხვის მსახურება. ანგარიში იხურება. ღვთიური მოთმინება წყდება. მათი გულისთვის წყალობის შუამდგომლობა აღარ არის.

„წინასწარმეტყველმა, საუკუნეთა სიღრმეში მზირალმა, თავის ხილვაში ეს დრო იხილა. ამ ეპოქის ერებმა მიიღეს უპრეცედენტო წყალობანი. ზეცის კურთხევათაგან უპირატესნი მათ მიეცათ, მაგრამ მათ წინააღმდეგ ჩაწერილია გამრავლებული სიამაყე, ანგარება, კერპთაყვანისმცემლობა, ღვთისადმი შეურაცხყოფა და მდაბალი უმადურობა. ისინი სწრაფად ასრულებენ ღმერთთან თავიანთ ანგარიშს.“

„მაგრამ ის, რაც მაძრწუნებს, არის ის ფაქტი, რომ მათ, ვისაც უდიდესი ნათელი და უპირატესობანი ჰქონდათ, გაბატონებული ურჯულოებით შეიბილწნენ. მათ გარშემო მყოფ უსამართლოთა გავლენით, მრავალნი, თვით მათგანაც კი, ვინც ჭეშმარიტებას აღიარებს, გაცივდნენ და ბოროტების ძლიერმა დინებამ თან წაიღო ისინი. ჭეშმარიტი ღვთისმოსაობისა და სიწმინდის მიმართ საყოველთაო დაცინვა მათ, ვინც მჭიდროდ არ არის დაკავშირებული ღმერთთან, მისი რჯულისადმი მოწიწების დაკარგვამდე მიჰყავს. ნათელს რომ მისდევდნენ და ჭეშმარიტებას გულით ემორჩილებოდნენ, ეს წმიდა რჯული მათთვის კიდევ უფრო ძვირფასი გამოჩნდებოდა სწორედ მაშინ, როცა მას ასე შეურაცხყოფენ და გვერდზე სწევენ. რამდენადაც ღვთის რჯულისადმი უპატივცემულობა უფრო აშკარა ხდება,

იმდენად უფრო გამოკვეთილი ხდება გამმიჯნავი ხაზი მის დამცველთა და წუთისოფელს შორის. ღვთაებრივი მცნებებისადმი სიყვარული ერთ ნაწილში იზრდება იმ ზომით, რა ზომითაც მეორე ნაწილში მათდამი ზიზღი მატულობს.“

„კრიზისი სწრაფად მოახლოვდება. სწრაფად მზარდი მაჩვენებლები ცხადყოფს, რომ ღვთის მოხილვის ჟამი თითქმის დამდგარა. თუმცა იგი დასჯას ერიდება, მაინც დასჯის, და ამას მალე აღასრულებს. ისინი, ვინც ნათელში დადიან, დაინახავენ მოახლოებული საფრთხის ნიშნებს; მაგრამ მათ არ მართებთ იჯდნენ მდუმარე, უდარდელ მოლოდინში ამ დაღუპვისა და თავს იმით იმშვიდებდნენ, რომ ღმერთი თავის ერს მოხილვის დღეს შეიფარებს. სრულიადაც არა. მათ უნდა გააცნობიერონ, რომ მათი მოვალეობაა გულმოდგინედ იშრომონ სხვათა გადასარჩენად და მტკიცე რწმენით შეჰყურებდნენ ღმერთს შემწეობისათვის. „მართლის შეწევნადი მხურვალე ლოცვა ბევრს შემძლეა.““

ღვთისმოსაობის საფუარს სრულიად არ დაუკარგავს თავისი ძალა. იმ დროს, როდესაც ეკლესიის საფრთხე და დამწუხრება უმაღლეს მწვერვალს აღწევს, მცირერიცხოვანი დასი, რომელიც ნათელში დგას, ოხვრითა და გოდებით შესტირის იმ სისამაგლეებს, რომლებიც ქვეყანაში ხდება. მაგრამ განსაკუთრებით მათი ლოცვები ეკლესიისათვის აღივლინება, რადგან მისი წევრები ქვეყნის ჩვეულებისამებრ იქცევიან.

ამ ერთგული მცირერიცხოვანი ჯგუფის გულწრფელი ლოცვები ამაო არ იქნება. როდესაც უფალი გამოვა როგორც შურისმგებელი, იგი ასევე მოვა როგორც მფარველი ყველა იმათი, რომელთაც რწმენა მისი სიწმინდით შეუნახავთ და თავი შეუბილწავად დაუცავთ ამ სოფლისაგან. სწორედ ამ დროს აღუთქვა ღმერთმა, რომ შურს იძიებს თავის რჩეულთათვის, რომელნიც დღე და ღამე შეჰღალატებენ მას, თუმცა იგი დიდხანს ითმენს მათ გამო.

ბრძანება არის: „გაიარე ქალაქის შუაგულში, იერუსალიმის შუაგულში, და დაასვი ნიშანი შუბლზე იმ კაცებს, რომელნიც ოხრავენ და ღალატებენ ყველა იმ სისამაგლის გამო, რაც მის შუაგულში ხდება.“ ეს ოხვრიანი და მღალატებელი სიცოცხლის სიტყვებს აუწყებდნენ; ამხელდნენ, არიგებდნენ და ევედრებოდნენ. ზოგმა, ვინც ღმერთს უპატიობას აყენებდა, მოინანია და გული მის წინაშე დაიმდაბლა. მაგრამ უფლის დიდება ისრაელს განშორდა; თუმცა მრავალნი კვლავაც განაგრძობდნენ სარწმუნოების გარეგან ფორმებს, მისი ძალა და თანდასწრება მოკლებული იყო.“ მოწმობანი, ტომი 5, 208–210.

ათი-მეთხუთმეტე მუხლები ხსნიან მეორმოცე მუხლის დაფარულ ისტორიას და ამით, იმავდროულად, ცხადყოფენ, რომ ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვა ახლა სრულდება იმათზე, რომლებმაც დააკმაყოფილეს იმ ლოცვათა მოთხოვნები, რომელთაც მეორე თავში დანიელი და სამი ღირსეული წარმოადგენენ, ხოლო მეცხრე თავში — დანიელი. ამ ორ ლოცვას შორის განსხვავება შეიძლება განისაზღვროს როგორც ლოცვა წინასწარმეტყველების გარეგანი მოვლენების შესაცნობად (დანიელი 2) და ლოცვა წინასწარმეტყველების შინაგანი გამოცდილების განსაცდელად და შესამეცნებლად (დანიელი 9). კიდევ ერთი განსხვავება ისაა, რომ წმიდანები, როგორც ერთიანი სხეული, ეძიებენ მხედის ხატის განსაცდელი უწყების გაგებას (დანიელი 2),

მაგრამ მათ, თითოეულს ცალ-ცალკე, სრულყოფილი მონანიების საქმის აღსრულება მართებთ (დანელი 9). მათი ლოცვები უნდა იყოს ეზეკიელ 9-ის კონტექსტში, რადგან მათ უნდა სწყინდეთ და დამწუხრებულნი იყვნენ ცოდვათა გამო ქვეყანაში და ეკლესიაში.

„იმ დროს, როცა მისი რისხვა სამსჯავროებით გამოვა, ქრისტეს ეს თავმდაბალი, ერთგული მიმდევრები დანარჩენი მსოფლიოსგან გამოირჩევიან თავიანთი სულის ტკივილით, რომელიც გლოვითა და ტირილით, მხილებებითა და გაფრთხილებებით გამოიხატება. მაშინ, როცა სხვები ცდილობენ არსებულ ბოროტებას საფარი გადააფარონ და ყველგან გამეფებული დიდი უკეთურება გაამართლონ, ისინი, ვისაც ღვთის პატივისადმი შური და სულებისადმი სიყვარული აქვთ, არ დადუმდებიან იმისათვის, რომ ვინმეს კეთილგანწყობა მოიპოვონ. მათი მართალი სულები დღითი დღე იტანჯებიან უკეთურთა უწმიდური საქმეებითა და საუბარით. მათ ძალა არ შესწევთ, შეაჩერონ ურჯულოების მოვარდნილი ნიაღვარი, და ამიტომ მწუხარებითა და განგაშით არიან აღვსილნი. ისინი ღმერთის წინაშე გლოვობენ, როცა ხედავენ, რომ სარწმუნოება შეურაცხყოფილია სწორედ იმათ სახლებშიც კი, რომელთაც დიდი ნათელი ჰქონდათ მიღებული. ისინი მოთქვამენ და თავიანთ სულებს ტანჯავენ, რადგან ეკლესიაში თითქმის ყოველგვარი სახის ამპარტავნება, ანგარება, ეგოიზმი და მზაკვრობაა. ღვთის სული, რომელიც მხილებისკენ აღძრავს, ფეხქვეშ ითელება, ხოლო სატანის მსახურნი ზეიმობენ. ღმერთს შეურაცხყოფენ, ჭეშმარიტებას ძალას აცლიან.“

„ვინც საკუთარი სულიერი დაცემის გამო არ წუხს და არც სხვათა ცოდვებზე გლოვობს, ღვთის ბეჭდის გარეშე დარჩება. უფალი თავის მაცნეებს, ხელში სასაკლავო იარაღის მქონე კაცებს, ასე უბრძანებს: ‘გაჰყევით მას ქალაქში და მოსრეთ; ნუ შეიბრალებს თქვენი თვალი და ნუ შეგებრალებათ: სრულიად დახოცეთ მოხუცი და ახალგაზრდაც, ქალწულებიც, ყრმებიც და ქალებიც; მაგრამ ნუ მიუახლოვდებით არც ერთ კაცს, ვისზეც ნიშანია; და დაიწყეთ ჩემი საწმიდრიდან. მაშინ დაიწყეს იმ მოხუცი კაცებიდან, რომლებიც სახლის წინ იყვნენ.’”

„აქ ჩვენ ვხედავთ, რომ ეკლესია — უფლის საწმიდარი — პირველი იყო, რომელმაც ღვთის რისხვის დარტყმა იგრძნო. უხუცესი კაცები, ისინი, რომელთაც ღმერთმა დიდი ნათელი მისცა და რომლებიც ხალხის სულიერი ინტერესების მცველებად იდგნენ, თავიანთ ნდობას უღალატეს. მათ დაიკავეს ის პოზიცია, რომ ჩვენ აღარ უნდა ველოდეთ სასწაულებს და ღვთის ძალის თვალსაჩინო გამოვლენას, როგორც უწინარეს დღეებში. ჟამი შეიცვალა. ეს სიტყვები მათ ურწმუნოებას განამტკიცებს, და ისინი ამბობენ: უფალი არც სიკეთეს მოიმოქმედებს და არც ბოროტებას. იგი მეტისმეტად მოწყალეა, რათა თავისი ხალხი სამსჯავროთი მოინახულოს. ამგვარად, „მშვიდობა და უსაფრთხოება“ არის იმ კაცთა მახილი, რომელნიც აღარასოდეს აღამაღლებენ თავიანთ ხმას საყვირით, რათა ღვთის ხალხს მათი დანაშაულობანი უჩვენონ და იაკობის სახლს — მათი ცოდვები. ეს მუნჯი ძაღლები, რომელთაც ყველა არ სურდათ, სწორედ ისინი არიან, ვინც შეურაცხყოფილი ღვთის სამართლიან შურისგებას განიცდიან. კაცები, ქალწულები და მცირეწლოვანი ბავშვები ყველანი ერთად იღუპებიან.“ Testimonies, volume 5, 210, 211.

დანიელის მეთერთმეტე თავის პირველი და მეორე მუხლები, ისევე როგორც მეათე მუხლი, იწყება აღსასრულის ჟამს, 1989 წელს. მეორე მუხლი ისტორიას დონალდ ტრამპის პირველი ვადის ხანამდე მიჰყავს, შემდეგ კი მეექვსე უმდიდრესი პრეზიდენტიდან მეშვიდე სამეფომდე (გაერთიანებული ერების ორგანიზაცია), რომელიც ალექსანდრე დიდით არის წარმოდგენილი, ფარულ ისტორიას ტოვებს. მეორე მუხლში მოხსენიებულ მდიდარ მეფე ქსერქსესა და ალექსანდრე დიდს შორის რვა სპარსელი მეფე იყო. მეორე მუხლიდან მესამე მუხლამდე არსებული ფარული ისტორია რვა მეფეს წარმოადგენს. ამგვარად, ტრამპის პირველი ვადის დასასრულიდან ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეშვიდე სამეფომდე სულ ათი მეფეა, რომლებიც მოიცავენ დანიელის მეთერთმეტე თავის მეორე და მესამე მუხლებს შორის არსებულ ფარულ ისტორიას.

რიცხვი ათი განსაცდელის სიმბოლოა, ხოლო ის განსაცდელი, რომელიც სწორედ იმავე ისტორიაში ხდება, მხეცის ხატის ჩამოყალიბებაა. მეექვსე უმდიდრესი პრეზიდენტი თავის პირველივე საარჩევნო კამპანიიდან, 2015 წლიდან, აღძრავს გლობალისტებს და ამით აღნიშნავს გამოცხადების მეთერთმეტე თავის ორი მოწმისა და ათეიზმის გველეშაპ-მხეცს შორის ბრძოლის დასაწყისს, რომელიც არ წყდება მეთექვსმეტე და ორმოცდამეერთე მუხლების საკვირაო კანონამდე. ამ ომის ფარგლებში დონალდ ტრამპი იყო პირველი პრეზიდენტი, რომელმაც გველეშაპი აღძრა, და ის ასევე უკანასკნელიც არის. ტრამპი მიწიერი მხეცის უკანასკნელი პრეზიდენტი, და ტრამპი გახდება მეშვიდე სამეფოს პირველი მმართველი. ამგვარად, ტრამპი წარმოადგენს ათი მეფიდან პირველსა და უკანასკნელს, ხოლო ათი განსაცდელს აღნიშნავს.

1776, 1789 და 1798 წარმოადგენს სამ ისტორიას, რომლებიც ამყარებს იმას, რომ მერვე პრეზიდენტი შვიდთაგანია. 1776 წარმოადგენს დამოუკიდებლობის დეკლარაციის გამოქვეყნებას და პირველი და მეორე კონტინენტური კონგრესების ისტორიას. 1789 წარმოადგენს ისტორიის იმ პერიოდს, როდესაც კონფედერაციის სტატიები შეიქმნა. ეს პერიოდი დაიწყო 1781 წელს და დასრულდა 1789 წელს კონსტიტუციის გამოქვეყნებით. 1798 წარმოადგენს უცხოელთა და ამბოხების საწინააღმდეგო აქტების გამოქვეყნებას და მიწის მხეცის, როგორც ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეექვსე სამეფოს, დასაწყისს.

კონტინენტური კონგრესები იყოფა ორ წინასწარმეტყველურ პერიოდად: პირველ კონგრესად და უკანასკნელ კონგრესად. პირველი კონტინენტური კონგრესს ჰყავდა ორი პრეზიდენტი, და პეიტონ რენდოლფი იყო პირველი პრეზიდენტი. მეორე კონტინენტურ კონგრესს ჰყავდა ექვსი პრეზიდენტი. პეიტონ რენდოლფი იყო როგორც პირველი, ისე მეორე კონტინენტური კონგრესების პირველი პრეზიდენტი. პირველი და მეორე კონტინენტური კონგრესების ისტორიის განმავლობაში საერთო ჯამში იყო რვა პრეზიდენტი. პეიტონ რენდოლფი იყო როგორც პირველი, ისე მეორე კონტინენტური კონგრესების პირველი პრეზიდენტი — წინასწარმეტყველური პერიოდისა, რომელშიც რვა პრეზიდენტი იყო, მაგრამ ამ ორი პერიოდის თითოეულის პირველი პრეზიდენტი ერთი და იგივე პიროვნება იყო. ამიტომ, თუმცა საპრეზიდენტო ვადები რვა იყო, სინამდვილეში პრეზიდენტი მხოლოდ შვიდი იყო. პირველი

პრეზიდენტი ორჯერ იყო შვიდი პირის პირველი პრეზიდენტი, რომლებიც პრეზიდენტები იყვნენ, და ამიტომ რენდოლფი წარმოადგენს მერვეს, რომელიც შვიდისაგან იყო, და ორი მოწმის საფუძველზე იგი განასახიერებს პირველ ნამდვილ პრეზიდენტს, რომელიც იყო ჯორჯ ვაშინგტონი.

ვაშინგტონი წარმოდგენილია რენდოლფით, და ამიტომ რენდოლფი, როგორც ვაშინგტონის სიმბოლო, გამოხატავს როგორც რენდოლფის, პირველი პრეზიდენტის, წინასწარმეტყველურ მახასიათებლებს, ისე იმასაც, რომ რენდოლფი იყო მერვე, რომელიც შვიდთაგან იყო. ამგვარად, ჯორჯ ვაშინგტონი, როგორც პირველი პრეზიდენტი და პირველი მთავარსარდალი, წინასწარმეტყველურად ასევე იყო მერვე და შვიდთაგან იყო; ხოლო ტრამპი, როგორც უკანასკნელი პრეზიდენტი, ასევე იქნება მერვე, ანუ შვიდთაგან.

მეორე კონტინენტური კონგრესის მეორე პრეზიდენტი იყო ჯონ ჰენკოკი. მეორე კონტინენტური კონგრესი დასრულდა 1781 წელს. 1781 წლიდან 1789 წლამდე პერიოდი ასახავს კონფედერაციის მუხლების ისტორიას. ეს პერიოდი სიმბოლურად აღნიშნულია 1789 წლის თარიღით, კონსტიტუციის გამოქვეყნებით. იმ პერიოდში ასევე იყო რვა პრეზიდენტი. კონფედერაციის მუხლები წარმოადგენდა პირველ კონსტიტუციას, მაგრამ კონფედერაციის მუხლების სისუსტემ გამოიწვია მისი ჩანაცვლება და ცამეტი კოლონიის მიერ კონსტიტუციის რატიფიკაცია 1789 წელს.

იმ პერიოდში რვა პრეზიდენტი შედგებოდა შვიდი პრეზიდენტისაგან, რომლებიც არ იყვნენ პრეზიდენტები იმ პერიოდის ისტორიაში, რომელსაც წინა ორი კონტინენტური კონგრესი წარმოადგენდა, და ერთისაგან, რომელიც პრეზიდენტი იყო იმ პირველ წინასწარმეტყველურ პერიოდში. ჯონ ჰენკოკი მსახურობდა როგორც მეორე კონტინენტურ კონგრესში, ასევე იმ პერიოდშიც, რომელსაც კონფედერაციის სტატიები წარმოადგენდა. წინასწარმეტყველურ დონეზე, ორი კონტინენტური კონგრესის განმავლობაში პრეზიდენტი მხოლოდ შვიდი კაცი იყო; ამგვარად, წინასწარმეტყველურად, ჯონ ჰენკოკი კონფედერაციის სტატიების პერიოდში რვათაგან ერთ-ერთი იყო, მაგრამ იგი ასევე ერთ-ერთი იყო იმ შვიდ კაცთაგან წინა პერიოდიდან. ამიტომ იგი იყო მერვე, რომელიც შვიდთაგან იყო.

მეორე წინასწარმეტყველურ პერიოდს, რომელიც წარმოდგენილია 1781-დან 1789 წლამდე, პირველი პერიოდის მსგავსად, ჰყავდა პრეზიდენტი (ჰენკოკი), რომელიც იყო მერვე და შვიდთაგან, როგორც პირველი წინასწარმეტყველური პერიოდის 1776-ით წარმოდგენილ პერიოდში იყო რენდოლფი.

რვა პრეზიდენტის ორივე პერიოდში წარმოდგენილია საიდუმლო, რომ მერვე შვიდთაგან არის. ეს ორი პერიოდი მოწმობს, რომ პირველი ნამდვილი პრეზიდენტიც (ვაშინგტონი) თავის სიმბოლიკასთან დაკავშირებულ წინასწარმეტყველურ საიდუმლოს ატარებდა, რენდოლფის მიერ წარმოდგენილი მისი ტიპიფიკაციით. ეს სამი მოწმე ტრამპს ეხება. ტრამპი, როგორც წარმოდგენილია მეთერთმეტე თავის პირველ და მეორე მუხლებში, ილუსტრირებულია მხოლოდ მისი პირველი ვადის მეშვეობით, რომელიც დასრულდა, როდესაც მეორე არჩევნები წარტაცებულ იქნა

უფსკრულიდან ამომავალი მხეცის მიერ.

ისტორია, რომელმაც აღასრულა ეს მუხლები, მოიცავს დაფარულ ისტორიას უმდიდრესი მეფის (ქსერქსეს) იმ წერტილსა და ალექსანდრე დიდის გამოჩენას შორის, რაც წარმოადგენს კვირა-დღის კანონს, როდესაც ათი მეფე მცირე ხნით მეშვიდე სამეფოდ იქცევა. მდიდარ მეფესა და იმ ათ მეფეს შორის, რომლებიც თანხმდებიან, რომ თავიანთი მეშვიდე სამეფო პაპობას გადასცენ, რვა მეფე იყო. ეს რვა მეფე, რომლებიც მეორე მუხლიდან მესამე მუხლამდე დაფარულ ისტორიას შეადგენენ, თავიანთი ორ მოწმეს პოულობენ რვა პრეზიდენტის სახით 1776, 1789 და 1798 წლების ისტორიაში.

ეს ისტორია ატარებს ოცდაორი წლის სიმბოლიკას, რითაც იგი განისაზღვრება, როგორც ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის ისტორია, როდესაც ღვთაებრიობა შეერთებულია ადამიანობასთან. იგი აგრეთვე ატარებს „ჭეშმარიტების“ მოწმობას, ვინაიდან დასაწყისი აღნიშნავს დამოუკიდებლობას, ხოლო დასასრული — დამოუკიდებლობის მოხსნას, მაშინ როდესაც 1776 წლიდან ცამეტი წლის შემდეგ ცამეტმა კოლონიამ მოახდინა კონსტიტუციის რატიფიცირება. იგი ასევე მიუთითებს რვა მეფის (პრეზიდენტის) ორ პერიოდზე, რომლებიც ორივე შეიცავენ მერვის საიდუმლოს, რომ იგი შვიდთაგანია.

ტრამპი, როგორც მეექვსე პრეზიდენტი 2016 წელს, და როგორც მეექვსე სამეფოს უკანასკნელი მმართველი, ასევე წარმოადგენს ათი თანმიმდევრული მეფიდან პირველსა და უკანასკნელს. რიცხვი ათი განსაზღვრავს იმ ისტორიის გამოცდის პროცესს, ხოლო გამოცდა, რომელიც წინ უძღვის საკვირაო კანონს და მასთანვე სრულდება, არის მხეცის ხატის ჩამოყალიბება. ნაბუქოდონოსორის მხეცური სიზმრის ხატი რვა სამეფოს წარმოადგენს და ამით იძლევა დამოწმებას, რომ მხეცის ხატის გამოცდა წარმოდგენილია რიცხვით „რვა“.

მაკაბელთა ხაზის გამოსაცდელი ისტორიის განმავლობაში, რომელიც განასახიერებს განდგომილი პროტესტანტიზმის რქის ხაზს და განდგომილი რესპუბლიკანიზმის რქის ხაზს, წარმოდგენილს ანტიოქე III-ის მიერ, ეს ხაზები და რქები ერთიანდებიან ერთ რქად, რომელიც პაპობის ხატია. იმავე ისტორიაში ღვთის ხატი სრულად და სამუდამოდ აღიბეჭდება იმათში, ვინც წარმოდგენილნი არიან როგორც ას ორმოცდაოთხი ათასი.

ორმოცე მუხლის დაფარული ისტორია იხსნება მეორე მუხლიდან მესამე მუხლამდე დაფარული ისტორიისა და მეათედან მეთხუთმეტე მუხლებამდე არსებული ისტორიის ფარგლებში. როდესაც ტრამპი გახდება მეშვიდეთაგან წარმომდგარი მერვე პრეზიდენტი თავისი ინაუგურაციის დროს 2025 წლის 20 იანვარს, ქსერქსესა და ალექსანდრე დიდს შორის არსებული რვა მეფე აღნიშნავს მხეცის ხატის ჩამოყალიბების მოსვლის ჟამს, ხოლო ტრამპი წარმოადგენს ათი თანმიმდევრული მეფიდან პირველსა და უკანასკნელსაც.

ამ კვლევას მომდევნო სტატიაში გავაგრძელებთ.

და ვიხილე ტახტზე მჯდომარის მარჯვენაში წიგნი, შიგნიდანაც და უკანა მხარესაც დაწერილი, შვიდი ბეჭდით დაბეჭდილი. და ვიხილე ძლიერი ანგელოზი, რომელიც ხმამაღალი ხმით ქადაგებდა: ვინ არის ღირსი, რომ გახსნას წიგნი და მოხსნას მისი ბეჭდები? და ვერავინ, ვერც ცაში, ვერც მიწაზე და ვერც მიწის ქვეშ, შეძლო წიგნის გახსნა, ვერც მასზე შეეხედა. და ბევრი ვიტყვით, რადგან ვერავინ აღმოჩნდა ღირსი, რომ გაეხსნა და წაეკითხა წიგნი, ვერც მასზე შეეხედა. და ერთმა უხუცესთაგანმა მითხრა: ნუ ტირი; აჰა, გაიმარჯვა იუდას ტომის ლომმა, დავითის ფესვმა, რომ გახსნას წიგნი და მოხსნას მისი შვიდი ბეჭედი. და ვიხილე: აჰა, ტახტის შუაში, ოთხ ცხოველს შორის და უხუცესთა შორის იდგა კრავი, თითქოს დაკლული, რომელსაც ჰქონდა შვიდი რქა და შვიდი თვალი, რაც არის ღვთის შვიდი სული, მთელ დედამიწაზე მოვლინებული. და მოვიდა და აიღო წიგნი ტახტზე მჯდომარის მარჯვენიდან. და როცა აიღო წიგნი, ოთხი ცხოველი და ოცდაოთხი უხუცესი დაემხნენ კრავის წინაშე; თითოეულმა მათგანს ჰქონდა ქნარი და სავსე ოქროს სასაკმევლეები, რაც არის წმიდათა ლოცვები. და გალობდნენ ახალ საგალობელს და ამბობდნენ: ღირსი ხარ, აიღო წიგნი და გახსნა მისი ბეჭდები, რადგან დაკლულ იქმენ და შენი სისხლით ღმერთს გამოუხსენი ჩვენ ყოველივე ტომიდან, ენიდან, ხალხიდან და ერიდან; და გახადე ისინი ჩვენი ღვთისთვის მეფეებად და მღვდლებად, და ისინი იმეფებენ დედამიწაზე. გამოცხადება 5:1–10.